

**VERSLAG VAN DE SESSIE VAN DE RAAD DER GEMEENTE HAARLEMMERMEER
OP DONDERDAG 20 JUNI 2024**

Onderwerp: RV Vriendschapsband Haarlemmermeer-Cebu (10908961)

voorzitter: dhr. M. Achterbergh-Copier

De leden: mw. B.M. Antolini, dhr. P.J. Boerman, mw. R.F. Hussain, mw. A.P. Maat, mw. S. van de Meeberg, dhr. J.G. Rip, dhr. A. de Ruiter, dhr. J.J. Schaap, dhr. H.P. Spijker, mw. B.C. van Straten-van Diepenbeek, dhr. K. Sulmann

Griffier: dhr. B. Heerema

Portefeuillehouders: dhr. C. El Idrissi, mw. M.H.F. Schuurmans-Wijdeven

Insprekers: Geen

De VOORZITTER: Ik open deze sessie, nogmaals goedenavond. We gaan het hebben over de vriendschapsband Haarlemmermeer-Cebu. We hebben de reguliere regels, dus we hebben eerste termijn spreektijden en tweede termijn vrij debat. Er hebben zich geen insprekers gemeld voor deze sessie. Opgemerkt is dat dit stuk ook meteen op de stemmingenlijst staat vanavond, dus we vragen aan het einde goed of we kunnen concluderen of dit voldoende is besproken. En mocht u technische vragen hebben, dan wil ik u vragen om dat... Dat kan niet meer schriftelijk want het komt vanavond al ter stemming, dus dat is even lastig. En wie had zich ook weer al gemeld? O, dan beginnen we bij mevrouw Maat, CDA.

Mevrouw MAAT: Dank u wel voorzitter. Wat gaat de tijd snel! 29 april 2021 spraken voor het laatst over Cebu en onze vriendschapsband, digitaal, tijdens corona. Onze oud-collega Henk Kuipers van de VVD, die nu niet meer onder ons is, sprak toen in over hoe sceptisch hij was over de vriendschapsband en hoe dat veranderde tijdens een reis naar Cebu. Ik quote 'ik heb daar gezien hoeveel dat kleine beetje geld dat wij reserveren vanuit Haarlemmermeer zoden aan de dijk zet'. En voorzitter, ik probeerde drie jaar geleden mijn collega's te overtuigen van de noodzaak van deze vriendschapsband, van het omkijken naar elkaar, niet alleen voor jezelf leven en bedenken hoe goed wij het hier hebben in Nederland. Ik gebruikte toen grote woorden zoals 'barmhartigheid' en 'naastenliefde' en zo u wilt, moet u daar misschien wel een beetje om grinniken. Tot je beseft wat voor impact wij hebben met zo'n beslissing als we er vandaag voor staan.

De vorige keer hebben wij het bedrag al verlaagd van € 100.000,00 naar € 75.000,00. En ja, we kunnen heel veel argumenten geven waarom we zouden moeten stoppen; de grote bezuinigingen die op ons afkomen, is een vriendschapsband wel voor een gemeente weggelegd? Incidenteel geven we toch ook geen geld aan rampen in de wereld? Allemaal geldige redenen als je er puur rationeel naar kijkt. Maar dit is, wat het CDA betreft, anders. Dit gaat om structureel een plek met constante armoede een beetje beter maken. En voorzitter, ik sluit af zoals ik drie jaar geleden ook mijn bijdrage afsloot. Wij vinden het te gemakkelijk om geld weg te halen bij de meest kwetsbaren. We snappen ook dat de gemeente pijnlijke beslissingen moet nemen, maar laten we ook naar onszelf in de spiegel kijken. Dank u wel.

De VOORZITTER: Dank u wel mevrouw Maat, dan gaan we naar mevrouw Van de Meeberg, D66.

Mevrouw VAN DE MEEBERG: Dank u wel. Ik heb ook teruggekeken naar de vorige keer dat we dit bespraken en wat mooi inderdaad, mijnheer Kuipers toen – ik denk dat hij een van de meest cynische mensen was die ik kende – die er zo'n hartverwarmend betoog voor heeft gehouden om toch zeker wel die vriendschapsband in ere te houden. We hebben in die tijd ook – nee, dat is alweer daarvoor – gesproken met de broer van een ander voormalig raadslid die ook een heel hartverwarmend pleidooi heeft gehouden voor het bestaan van vriendschapsbanden. Het gaat om € 75.000,00 per jaar op een begroting van € 549 miljoen. Dat is natuurlijk een schijntje.

We hebben de vorige keer opmerkingen gemaakt over de doelmatigheid van de uitgaven van het geld en we hebben gezegd 'er gaat best veel geld naar dingen die niet rechtstreeks gaan naar de mensen die het echt het hardste nodig hebben'. Wij hebben gezien in de stukken die er nu zijn bij geleverd dat daar best een goede slag in is gemaakt. Daar zijn we tevreden over.

U hoort al wel welke richting dit opgaat. Wij steunen van harte het in stand houden van de vriendschapsband, maar willen wel de kanttekening maken dat het misschien op termijn een goed idee zou kunnen zijn, en daar zou ik graag met de collega's over van gedachten willen wisselen, om misschien eens in de zoveel tijd een andere plek te kiezen. Want er zijn zoveel plekken in de wereld die onze hulp keihard nodig hebben en niet per se Cebu, waar het heel goed terechtkomt, maar er zijn misschien meer plekken die ook onze aandacht verdienen. Ik heb geen concreet voorbeeld, maar ik zou gewoon graag eens van gedachten willen wisselen in de tweede termijn met collega's over hoe we daar tegenover staan.

De VOORZITTER: Mevrouw Van de Meeberg, u krijgt een interruptie van mevrouw Van Straten van de VVD.

Mevrouw VAN STRATEN: Dank u wel voorzitter. We gaan het er in de tweede termijn over hebben, maar ik wilde even zeker stellen of D66 er nu niet voor pleit om als gemeente ontwikkelingshulp te gaan doen.

De VOORZITTER: Mevrouw Van de Meeberg.

Mevrouw VAN DE MEEBERG: Ik denk dat je met het in stand houden van een stedenband waar je in principe niet echt iets voor terugkrijgt, eigenlijk ook aan ontwikkelingshulp aan het doen bent. Die € 75.000,00 per jaar, nogmaals, op een bedrag van € 549 miljoen per jaar. Ik moet het even anders zeggen. Ik begin deze zin even opnieuw. Als je kijkt naar mensen die hulp nodig hebben, dan vinden wij dat we dat voor onze inwoners moeten doen. Met bezuinigen op het maatschappelijk middenveld zijn we helemaal niet blij. Wij hebben als gemeente een kerntaak, dat is de zorgplicht die wij hebben voor onze eigen inwoners, en daarnaast geven wij een schijntje per jaar aan mensen die het vergeleken met onze mensen die het slecht hebben, wel echt erbarmelijk slecht hebben. Wij vinden dat je daar naar mag omkijken. Ontwikkelingshulp? Nee, niet per se, maar ik denk wel dat dit een vorm is van omkijken naar je medemens waar je je niet voor hoeft te schamen.

De VOORZITTER: Dank u wel mevrouw Van de Meeberg. U was ook klaar met uw bijdrage toch?

Mevrouw VAN DE MEEBERG: Dat was mijn eerste termijn, dank u wel.

De VOORZITTER: Dank u wel. Dan gaan we naar mijnheer Spijker, EEN Haarlemmermeer.

De heer SPIJKER: Voorzitter, dank u wel. Er is in de voorgaande jaren reeds gesproken over het korten/stoppen van het project de vriendschapsband Cebu. We hebben Cebu lang gesteund voor lokale projecten, maar het is nu de tijd om de bakens te verzetten, zeker nu wij de hand op de knip moeten houden. Er zijn projecten in Haarlemmermeer die meer steun nodig hebben dan Cebu. Projecten die

iets dichterbij zijn, geen snoepreisjes kosten en kunnen voorzien in dringende behoeften. Hier in de gemeente zijn ook mensen met armoede, dus EEN Haarlemmermeer kiest voor beslispunt 1.b, oftewel de beëindiging van de vriendschapsband per 1 januari 2025. Dank u wel.

De VOORZITTER: Dank u wel voor uw tiny bijdrage, mijnheer Spijker, dan gaan we naar de heer Schaap, Forza!

De heer SCHAAP: Dank u voorzitter. Voor ons wordt de keuze gelegd om of de belastingcentjes van onze inwoners bestemd voor lokale initiatieven door te zenden naar Cebu City om als gemeente goed doel te spelen, of te stoppen met de vriendschapsband met Cebu. Wat Forza! betreft is de gemeente geen goed doel en stoppen we daarom vanavond met deze zogenaamde vriendschapsband. Daar is namelijk geen sprake van als in de praktijk nog geen handjevol mensen in Cebu daadwerkelijk geholpen is door ons en Haarlemmermeer er in feite niets voor terug heeft gekregen. Zowel de inwoners van Cebu als Haarlemmermeer weten niets van elkaar na al die jaren. Cultureel en financieel profiteren we ook al niet van elkaar, behalve zij dan financieel. En hierdoor heeft de stedenband gewoonweg geen meerwaarde. De stichting zou wat ons betreft, als ze al levenswaarde heeft, zelfredzaam moeten worden en niet afhankelijk zijn van subsidie. Als er steun is vanuit de samenleving, dan doneren bedrijven en inwoners dat zelf graag, in plaats van dat ze geen keus hebben en moeten betalen. Die € 75.000,00 die we na 2025 bezuinigen, kunnen we mooi besteden aan bijvoorbeeld onderhoud of het overeind houden van een stichting, speeltuin of scouting om maar wat lokale initiatieven te benoemen die de afgelopen bijzondere raadsvergadering om financiële hulp kwamen vragen.

Wij hebben ons ook afgevraagd hoe Cebu City zelf denkt over vriendschapsbanden. En bij onderzoek zijn we gestuit op de conclusies van de werkgroep Cebu City Sister Commission van de gemeenteraad van Cebu City. Voorzitter van, en wethouder thans, James Cuenco, liet zich citeren in de SunStar Philippines dat Cebu in plaats van meer zustersteden, zich juist wil concentreren op het hebben van minder zustersteden en ook banden wil afbouwen. De grootste partij in de gemeenteraad daar de Partido Democrático Filipino, ook de partij van burgemeester Mike Rama, heeft verklaard het liefst niet meer te willen samenwerken met westerse landen en zoekt liever toenadering tot China en Rusland. Drie maanden na die verklaring van minder en afbouw van vriendschapsbanden startte Cebu een vriendschapsband met de stad Vladivostok in Rusland en sindsdien werken beide steden veel samen en worden er veel initiatieven gezamenlijk opgezet. Meer dan Cebu de afgelopen jaren met ons deed. Terug naar hier. Forza! wil dat de prioriteit van onze gemeente echt bij de gemeente gaat liggen. We moeten nu financiële keuzes maken de komende jaren en nadenken over waar onze prioriteiten liggen, wat ambtelijk nog kan en wat onze kerntaken zijn. Vriendschapsbanden behoren niet tot de kerntaken van een gemeente. De gemeente heeft niet de taak om ontwikkelingshulp in het buitenland te faciliteren. Laat het geld voor onze inwoners besteed worden aan onze inwoners. Wat ons betreft, willen we ook daarnaast geen vrienden zijn met een stad waar antiwesterse uitspraken normaal zijn. Tot zover voorzitter.

De VOORZITTER: Dank u wel mijnheer Schaap. Ik heb nu op mijn lijstje staan: mevrouw Antolini, mijnheer De Ruiters en dan mevrouw Van Straten. Mocht u het woord willen, ik heb misschien wat handjes gemist. Mevrouw Antolini, u heeft het woord.

Mevrouw ANTOLINI: Dank u wel voorzitter. Vandaag neemt de raad een besluit over de toekomst van de vriendschapsband Haarlemmermeer-Cebu. Er liggen twee keuzes voor: we beëindigen de relatie met de stichting of we gaan door met de jaarlijkse subsidie van € 75.000,00 tot 2028. Voorzitter, het mag ook gezegd worden dat deze stichting mooie en goede dingen verricht; helpen met onderwijs en het voorzien van schoon drinkwater, om er een paar te noemen. En hoewel ik met ze meeleef en graag zou willen dat iedereen toegang heeft tot eten, drinken, onderwijs enzovoort, is ontwikkelingshulp, zoals ook in het voorstel staat, niet een gemeentelijke taak. Het gebruiken van andermans geld voor

ontwikkelingshulp is niet gepast. We hebben het hier ook al vaker over gehad. Inwoners moeten zelf kunnen bepalen naar welke doelen ze geld willen doneren. En als mensen toch kiezen voor het voortzetten van de relatie, waarom hier stoppen? Er zijn genoeg plekken in de wereld die hulp kunnen gebruiken. Gaan we dan kiezen wie het meer nodig heeft? En onder welke criteria gaan we dat dan doen?

Voorzitter, los van dit alles worden de komende jaren flinke financiële ombuigingen gerealiseerd. We kunnen ons dit nu niet veroorloven en het is ook niet te verkopen aan onze inwoners. Gezien al deze argumenten zijn ook wij voor optie B, het beëindigen van de relatie. Dank u wel voorzitter.

De VOORZITTER: Dank u wel mevrouw Antolini. Dan ga ik naar mijnheer De Ruiter, BVNL.

De heer DE RUITER: Ja dank u, voorzitter. Voorzitter, de fractie van BVNL kan hier kort en duidelijk over zijn: we schaffen deze geldverslindende folklore gewoon af. De taak van het gemeentebestuur ligt in de polder en net daarbuiten en onze fractie ziet geen enkele meerwaarde in de relatie met een stad die – en die stelling durf ik wel aan – het merendeel van onze inwoners niet eens op de kaart kan aanwijzen. Een groot deel van de inwoners van Haarlemmermeer zal er misschien zelfs nog nooit van gehoord hebben.

U kent BVNL als de partij die voorstander is van het nakomen van eenmaal gemaakte afspraken. Als we de verplichting zijn aangegaan om tot januari de stedenband voort te zetten, moeten we dat nakomen. Maar zo niet, dan mag wat BVNL betreft, die stedenband ook morgen stoppen. Tot zover.

De VOORZITTER: Dank u wel mijnheer De Ruiter, dan gaan we naar de VVD, mevrouw Van Straten.

Mevrouw VAN STRATEN: Dank u wel, voorzitter. Al sinds 1992 steunt onze gemeente geweldige projecten die in Cebu worden uitgevoerd om het leven van kwetsbare kinderen te verbeteren en om negatieve gevolgen van klimaatverandering te voorkomen in Cebu. De VVD-fractie was onder de indruk van alle mooie projecten die gedaan zijn de afgelopen dertig jaar en dankt ook oprecht iedereen die daarbij betrokken is geweest.

Maar, tijden zijn veranderd. Er is een aantal zaken veranderd. Sowieso is het binnenhalen van fondsen of fundraisen heel erg veranderd in de afgelopen dertig jaar. Het is een stuk makkelijker geworden. Het uitwisselen van kennis en ervaringen over de wereld heen is een stuk makkelijker geworden en dat rechtvaardigt al sowieso de vraag: is het nodig om daar vanuit de gemeente subsidie voor te geven? Verder komt er nog bij dat wij in de afgelopen dertig jaar als gemeente enorm veel taken erbij hebben gekregen. We worstelen met het uitvoeren van die taken. We hebben zelfs in deze gemeente een motie aangenomen waarin we aangeven dat we taken waar we geen geld voor krijgen – onze eigen taken waar we geen geld voor krijgen – niet eens gaan uitvoeren.

En dan kom ik hierbij, het is al vaker gezegd en ik heb het net ook nog even gevraagd, we zien het niet zozeer als een vriendschapsband, want er is niet echt sprake van gelijkwaardigheid. Er is echt sprake van ontwikkelingshulp. Dat is nu geen taak van de gemeente. Aangezien wij worstelen met het uitvoeren van de taken die we al wel hebben als gemeente komen wij tot dezelfde conclusie als drie jaar geleden en dat betekent dat wij hier geen geld als gemeente aan kunnen geven, want het is geen taak van de gemeente. Dat betekent dat wij voor scenario B zullen kiezen.

De VOORZITTER: U krijgt een interruptie van mijnheer Rip van de HAP.

De heer RIP: Ik hoor mevrouw Van Straten en ik wil even kijken of ik haar goed begrijp. Alles is makkelijker geworden in de wereld. Maar mijn waarneming is dat de vluchtelingenstroom alleen maar groter wordt, met meer dan 100 miljoen mensen op de vlucht. We hebben nu een extreemrechts kabinet, mogen we wel stellen, dat de ontwikkelingshulp wil stoppen. Dus is mevrouw Van Straten het met de HAP eens dat er helemaal niemand meer invloed heeft om die vluchtelingenstroom op een natuurlijke

manier tegen te houden, als we allemaal onze handen ervan aftrekken, zeker als we een van de rijkste landen ter wereld zijn?

De VOORZITTER: Dank u wel mijnheer Rip. Mevrouw Van Straten.

Mevrouw VAN STRATEN: Dank u wel voorzitter. Ik hoor hier heel veel onderwerpen door elkaar gaan. Ik wil het graag houden bij de vraag die wij hier vanavond bespreken, of we doorgaan met het subsidiëren van onze vriendschapsband met Cebu. Wat ons betreft, gaat het over ontwikkelingshulp. U zegt terecht 'dat hoort in Den Haag thuis'. Dus wat ons betreft gaan wij hier op gemeentelijk niveau niet mee verder.

De VOORZITTER: Nog een korte Interruptie van mijnheer Rip.

De heer RIP: Mag ik u vragen: wat is het u waard om één kind in Cebu uit de prostitutie te halen?

De VOORZITTER: Graag via de voorzitter, mijnheer Rip. Mevrouw Van Straten.

Mevrouw VAN STRATEN: Dat is iedereen, denk ik, heel veel waard en dat kan iedereen ook op zijn of haar manier laten blijken. Dat hoeven wij als gemeente op deze manier niet te doen.

De VOORZITTER: Volgens mij was u ook klaar met uw bijdrage? Klopt dat? Ja, dank u wel, mevrouw Van Straten en dan ga ik naar mijnheer Boerman, GroenLinks.

De heer BOERMAN: Ja voorzitter, dank. Partijen voor me vroegen 'is het nodig om deze subsidie te geven?' Dan zou ik ook zeggen 'nee'. Sterker nog, als nu het voorstel zou komen om met deze stedenband te beginnen, zouden wij ook nog wel eens denken 'is dat nou nodig?' Dan zouden we misschien ook wel zeggen 'nee'. Maar het punt is, we beginnen er niet mee. We doen het al sinds 1992. We kennen met deze stedenband niet alleen een heel lange geschiedenis, maar ook een heel rijke geschiedenis, een geschiedenis die heel veel heeft opgeleverd. En in die zin denken wij dat de stedenband ook nog zeker toekomst heeft. Het is al eerder gezegd, het gaat om € 75.000,00. Wij zien dat we daarvoor in ieder geval nog steeds heel veel terugkrijgen.

Het voorstel staat hier nu op de agenda vandaag omdat het gaat over de ombuigingen. Binnenkort gaan we verder spreken over de ombuigen, maar volgens mij heeft deze raad zich in december al uitgesproken 'als we gaan ombuigen, kijk dan goed en doe dat niet ten koste van de mensen die het kwetsbaarst zijn. Doe dat nou niet op het Sociaal Domein, doe dat nou niet waar het echt pijn doet.' Als ik kijk naar wat er in Cebu gebeurt, denk ik 'dat is nou precies die kwetsbare groep. Daar zou je dus ook van af moeten blijven'. En dan hebben we het over € 75.000,00 op een begroting van inderdaad meer dan € 500 miljoen. Dan denken wij ook: laat het nou gewoon in stand. Er gebeurt genoeg voor en we denken dat we daar nog steeds mensen mee helpen. Mijnheer Schaap had het erover dat het cultureel geen meerwaarde heeft. Ik zit daar zelf iets anders in. Ik heb de afgelopen jaren toch heel veel mensen gezien in deze gemeente die daar heel warme contacten mee hebben. Er zijn zelfs vele huwelijken uit voortgekomen. Ik ga daar niet al te veel over vertellen, maar het gebeurt ook en dat is ook... Ik zeg niet meteen dat dat het doel zou moeten zijn van zo'n stedenband, maar het gebeurt wel en het is ook iets waard. Het CDA had het al over de grote impact en ik kan me daar helemaal bij aansluiten. Ik dank u, voorzitter.

De VOORZITTER: Dank u wel mijnheer Boerman. Dan gaan we naar mijnheer Sulmann, GEZOND Haarlemmermeer.

De heer SULMANN: Dank u wel voorzitter. Net als in het raadsvoorstel in april 2021 over Cebu, staat ook in dit raadsvoorstel de belangrijke opmerking dat ontwikkelingshulp geen gemeentelijke taak is. Dat is eigenlijk ook heel logisch. De centrale overheid is veel beter in staat ontwikkelingshulp te coördineren en te faciliteren dan dat individuele gemeenten dat allemaal apart kunnen doen. Het kan efficiënter en het zorgt dat gemeenten zich op de kerntaak kunnen richten. Dit maakt dat, net als in 2021, onze keus valt op scenario B.

Gezien de toekomstige financiële uitdagingen en het komende ravijnjaar moeten wij kritisch naar onze kern- en niet-kernuitgaven kijken. Wij zien de financiële component in de vriendschapsband niet als een kerntaak, dus daarom keuze B. En als wij als raad deze beslissing nu nemen, zijn we op tijd om deze subsidie tijdig te beëindigen en voldoen we aan onze wettelijke verplichting.

Afsluitend voorzitter, laat de verantwoordelijkheid voor ontwikkelingshulp bij de centrale overheid waar deze hoort. Keuze B. Tot zover.

De VOORZITTER: Dank u wel mijnheer Sulmann, dan gaan we naar mevrouw Hussain, PvdA.

Mevrouw HUSSAIN: Dank u wel voorzitter. Vandaag staat na drie jaar weer de keuze op de stemmingenlijst, variant A of B. Tot op heden heeft de PvdA eigenlijk altijd voor voortzetting van de vriendschapsband gestemd. Wat de PvdA betreft, is het een plicht om een ander te helpen, waar nodig en als je dat ook kunt. Zoals we kunnen zien, komt de subsidie ten goede aan de plaatselijke bevolking in Cebu. Daar zijn we als PvdA best trots op, dat je met iets kleins toch impact kan maken. Een waardevol iets, juist met de gedachte dat je niet altijd ergens iets terug voor hoeft te krijgen. Dat is voor ons nu ook de situatie in Cebu.

Als je kijkt naar de hoogte van de subsidie op het totaal dat we als gemeente te besteden hebben en daar tegenover ook de mooie dingen die tot op heden zijn opgezet, stelt, zeggen wij: laten we hier als raad nog even mee doorgaan.

Maar ook willen we hier wel een enkele kanttekening bij maken. We zien bijvoorbeeld dat het bestuur meer dan € 10.000,00 per jaar besteedt aan activiteiten. Het staat ook in het voorstel geoormerkt tot een maximaal bedrag van € 12.300,00. Eigenlijk is er dus niets mis mee, maar we vragen ons wel af, als de vriendschapsband wordt doorgezet, of deze uitgave van het bestuur in verhouding staat tot de projecten die uitgevoerd worden in Cebu. Het houdt namelijk in dat het bestuur ruim € 1.000,00 per maand te besteden heeft. Juist nu de ondersteuning van het project en de uitwisseling nog een apart budget binnen de subsidie krijgt, zien we graag in het voorstel, als de vriendschapsband wordt doorgezet, dat de maximale uitgaven voor het bestuur iets naar beneden worden bijgesteld en dat dit bedrag ten gunste komt van het totaal voor projecten. Uiteindelijk is dat ook waar de subsidie voor bedoeld is. Ik hoor ook graag van mijn collega's hoe ze hierover denken. Verder hopen we dat de mooie projecten voortgezet kunnen worden in Cebu. Tot zover voorzitter.

De VOORZITTER: Dank u wel mevrouw Hussain. Dan gaan we naar mijnheer Rip van de HAP. U heeft wel iets minder tijd door uw interrupties, dat geef ik u vast mee.

De heer RIP: Ik kan eigenlijk bijna aansluiten bij het CDA. Waarom? Ik had in mijn bijdrage ook een paar stichtelijke woorden gericht aan de VVD. Henk Kuipers, de legendarische Henk Kuipers. Als die ergens zuur over kon zijn, was het wel Cebu. Totdat iemand tegen hem zei 'weet je wat, ga er zelf eens even kijken'. Toen Henk terugkwam, zei hij 'dat moeten we nooit meer loslaten'. Dus als je een open zenuw raakt, weet je altijd dat je goed zit. En als een VVD'er dat zegt, dan moeten we dat ook gewoon nooit meer loslaten. Want we hebben geen ontwikkelingshulp. We hebben gewoon een relatie van dertig jaar en scheiden doet altijd lijden. Als wij niet in staat zijn, als een van de rijkste landen ter wereld, om omgerekend € 0,45 per inwoner te geven om daarmee hopelijk de stroom vluchtelingen in te dammen – want de wereld verbeteren begint echt bij jezelf – dan zijn we echt niet goed bezig in mijn opinie en in de opinie van de HAP. Dus wat ons betreft: volmondig scenario. A.

Ik wil ermee afsluiten dat...

De VOORZITTER: Stopt u even met het afsluiten, want dat zou wel mooi zijn, want u heeft drie interrupties zover ik heb kunnen zien. Ik ga ze gewoon even alle drie af en dan kom ik bij u terug. Mijnheer De Ruiter, daarna mijnheer Sulmann en dan mevrouw Antolini. Mijnheer De Ruiter.

De heer DE RUITER: Ja dank u, voorzitter. Ik hoor mijnheer Rip zeggen 'voor die € 0,45 hoeven we dat toch niet af te schaffen?' Maar is mijnheer Rip dan niet met mij van mening dat bewoners die dat willen betalen zelf ook wel in staat zijn om € 0,45 te dokken en eventueel ook nog een hoger bedrag voor dit soort activiteiten, maar dat het geen taak is van de gemeente?

De VOORZITTER: Mijnheer Rip?

De heer RIP: Nou, het zal u verbazen. Ik ben het natuurlijk totaal niet met BVNL eens, niet met al het gedachtegoed dat u uitstraalt. Laten we dat vaststellen. We hebben hier gewoon een relatie, al dertig jaar lang, in een andere tijd, maar met een uitstekende performance. Want vergeet niet, we worden uitstekend bediend door de vriendschapsbanden Cebu en ook door de stichting die daar verantwoordelijk voor is.

Ik wil eigenlijk afsluiten – dat was mijn bedoeling – met een compliment geven aan die stichting omdat ze ons op een fantastische wijze informeren daarover en complimenteren voor die mooie projecten die gaande zijn. Ik heb het hier net al in een interruptie naar de VVD gezegd: het is ons van alles waard om één kind uit de prostitutie te halen in een omgeving die verschrikkelijk is en waar je zelf niet in wilt zitten. Dus dat is eigenlijk onze inbreng.

De VOORZITTER: Mijnheer Sulmann.

De heer SULMANN: Ja dank u wel voorzitter. Ik hoorde de heer Rip van HAP zeggen dat er een stroom vluchtelingen is. Ik vroeg me even af of hij daarmee ook de stroom uit de Filipijnen bedoelt of uit Cebu en hoe hij aan deze informatie komt. Het lijkt me vrij bijzonder dat een vluchteling vanuit de Filipijnen naar Nederland komt. Ik weet niet hoe die reis gaat maken, maar dat lijkt me ook een heel bijzondere reis. Begrijp ik nu goed dat hij bedoelt dat er heel veel vluchtelingen uit Cebu naar Haarlemmermeer komen?

De VOORZITTER: Mijnheer Rip.

De heer RIP: Nee, ik vind het jammer dat u dat zo frame't. Ik bedoel te zeggen dat iedereen hier zijn handen van ontwikkelingshulp af wil halen. Ook in Den Haag zijn er plannen om dat te stoppen. Ik vraag alleen hier in de raad: hoe denken wij anders dat we de stroom vluchtelingen die meer dan 100 miljoen mensen op de wereld groot is, kunnen stoppen, als wij als westerse landen ze niet op afstand weten te helpen? Dit is wat we doen op afstand.

De VOORZITTER: Een korte tweede interruptie van mijnheer Sulmann.

De heer SULMANN: Ik denk dat iedereen het belang van ontwikkelingshulp heel goed begrijpt, maar dat is nu juist iets dat onze centrale overheid doet en die heeft daar ook veel beter kijk op en die weet ook veel beter waar het geld beter rendeert, of in ieder geval beter op zijn plaats is. Dus het gaat er ook om of wij dat als gemeente moeten doen of dat de centrale overheid dat moet doen. Onze mening is in ieder geval dat de centrale overheid dat veel beter kan dan dat wij als individuele gemeente dat kunnen.

De VOORZITTER: Nog een korte reactie van mijnheer Rip.

De heer RIP: Dat ben ik niet met u eens. Als je een relatie hebt van dertig jaar, dan ken je je vrouw het beste. En dat zijn wij. Wij, als gemeente hebben een relatie van dertig jaar met Cebu. Er is niemand in Den Haag die beter weet dan wij hoe we om moeten gaan met die ontwikkelingshulp.

De VOORZITTER: Ik ga eerst naar mevrouw Antolini, want we zijn een beetje naar de tweede termijn aan het gaan. Ik wil eerst even mevrouw Antolini horen.

Mevrouw ANTOLINI: Ja, de heer Rip heeft het over vriendschap, en een mooie vriendschapsband. Vriendschap kost bij mij geen geld. Ik weet niet wat voor vriendschappen de heer Rip heeft, maar bij mij kost vriendschap geen geld. Mijn vraag is: bezuinigt de HAP liever op onze zorg, bijvoorbeeld? En spendeert ze dan liever geld aan het buitenland? Begrijp ik dat goed?

De VOORZITTER: Mijnheer Rip.

De heer RIP: Ja. Dit is appels met peren vergelijken natuurlijk. Waar gaat dit over? De armoede zit aan de andere kant van de wereld in de meeste gebieden en als we daar iemand uit de armoede kunnen houden of van geweld of wat dan ook, is dat gewoon een ongelooflijke weelde waar we met elkaar trots op kunnen zijn. Dat heeft helemaal niets met onze zorg te maken.

De VOORZITTER: Ik wil hier even de hakken in het zand zetten want anders gaan we de tweede termijn in. Daar wil ik ook heen. Maar volgens mij zijn er geen vragen gesteld aan het college. Misschien wil het college nog wel wat zeggen, want dan kunnen we daarna naar de tweede termijn. Dan kunnen jullie wat mij betreft helemaal los gaan in het debat. Mevrouw Schuurmans.

Burgemeester SCHUURMANS: Voorzitter, ik echt er waarde aan om even iets te verduidelijken, want ik vind het wel heel lastig als je wordt weggezet als iemand die geen groot hart heeft voor alle armen en mensen die het echt heel slecht hebben in de wereld. Dat lijkt het een beetje te worden en dat vind ik best een lastige discussie. Ik wil even zeggen dat de wiedergutmachung na de oorlog de start was van stedenbanden. We hebben toen met Duitse steden connecties gelegd om hen te helpen. In de jaren zeventig, en daar komt Cebu van, was het ontwikkelingssamenwerking en na de val van de muur was het met name bij Oost-Europese landen en steden om de lokale democratie te helpen te ontwikkelen. Inmiddels hebben de meeste steden gezegd 'wij willen graag wederkerigheid'. En heel eerlijk, het zit in mijn portefeuille, maar het is heel politiek, dus ik wil er helemaal niks over vinden en zeggen. Dat is heel naar. Ik ga ook echt het college vragen om het ergens anders te zetten, want dit is echt ontwikkelingssamenwerking. Wederkerigheid is wat Amsterdam met New York heeft, wat Amsterdam met Berlijn heeft, wat ik heel graag met Frankfurt wil; namelijk uitwisselen van informatie en met elkaar kijken hoe we elkaar kunnen versterken met bepaalde problemen.

Je ziet wel, en dat wil ik u meegeven, dat er steeds meer gemeenten kijken naar Oekraïne. Er zijn steeds meer Oekraïense steden die door de wederopbouw banden aanhalen met Nederland en steeds meer gemeenten gaan dat doen. Dat is in de vorm van 'kijken hoe we elkaar kunnen helpen'. Dus je ziet dat het erg door elkaar heen loopt, maar ik wil in ieder geval meegeven dat als je praat over dit onderwerp, praat je over geld geven aan een goed doel. Het gaat allang niet meer om uitwisseling. In deze gemeente zijn we al vijf jaar niet – ik ben al vijf jaar burgemeester – aan het uitwisselen. We geven geld aan mooie dingen, mooie doelen en die heeft u kunnen zien. Daarom ben ik blij met de evaluatie die u heeft gekregen. Het is een mooi rapport waarin u kunt zien dat het goed besteed wordt, maar een stedenband is dit niet en ik ga over stedenbanden, dus zeker als u hiermee doorgaat, zal ik in het college zeggen dat het dan bij sociaal domein hoort en niet bij mij.

Ik eindig ermee te zeggen dat de reden waarom ik het nu aanbreng in het stuk stond: als u straks naar de bezuinigingen kijkt en hier wilt bezuinigen, kan dat niet meer, want ik heb dan weer een langdurig

contract gesloten en dat moet ik dan weer afronden. Dat gaat weer over een aantal jaren. Dat betekent dat ik in mijn portefeuille, daar heeft u niets mee te maken, € 75.000,00 moet bezuinigen. Want dat is zoals bezuinigen werkt. Dat betekent dat ik dat weer moet doen bij het domein waar ik helemaal niet aan wil komen, namelijk de veiligheid van onze inwoners. Dus ik vind het heel lastig. Als u zegt 'dit is asociaal, want dit zijn mensen die hulp nodig hebben', heeft u daar gelijk in. Maar bezuinigingen betekenen dat je per portefeuillehouder kijkt waar de mogelijkheden zitten. Ik heb weinig en dit was een van de manieren om dat in te vullen. U besluit, u bent politiek, ik als burgemeester niet. Maar dat betekent wel dat ik straks andere dingen die pijnlijk zijn, ook aan u voor zal leggen. Dan moet u dat afwegen. Dat maakt dat ik dit nu voorleg. Anders had ik dat volgend jaar kunnen doen, maar ik zit met 1 juli a.s. als datum. Dus ik wil u dat dilemma wel meegeven.

De VOORZITTER: Dank u wel burgemeester. Dan heeft mijnheer Rip een vraag aan u.

De heer RIP: Ja, ik schrik hiervan. Ik vind het wel heel erg sturend wat u doet op dit moment.

De VOORZITTER: Mijnheer Rip, graag via de voorzitter alstublieft.

De heer RIP: Dat doe ik toch?

De VOORZITTER: 'Ik hoor mevrouw Schuurmans zeggen'.

De heer RIP: Oké, voorzitter. Ik vind het echt sturend. U zegt eigenlijk, want dat haal ik eruit, 'als u het niet doet, dan kom ik naar u toe, want dan moet ik in mijn portefeuille wat anders schrappen'. Ja maar wacht, we zitten hier gewoon... Dan vind ik het stuk inderdaad te laat. Dan heeft het CDA een punt, want die zegt 'hé, hoe kan dat nou dat het vandaag op de stemmingenlijst staat?' Dit vind ik wel heel erg sturend, eenzijdig vanuit het college. Sorry dat ik dat moet melden, maar dat vind ik echt. Want u zegt eigenlijk tegen de raad 'luister, als u ja zegt, onthoud dan één ding: ik kom wel in mijn portefeuille ergens anders dan het geld terughalen'.

De VOORZITTER: Eerst mijnheer Boerman en dan mevrouw Van de Meeberg.

De heer BOERMAN: Voorzitter, dank, ik hoor ook de burgemeester zeggen 'als u dit vandaag in stand houdt, dan kan het wel eens heel pijnlijk worden want dan moeten we andere keuzes gaan maken'. Het gaat om € 0,45 per inwoner. € 0,45! Hoe kan het ooit heel pijnlijk worden?

De VOORZITTER: Mevrouw Van de Meeberg.

Mevrouw VAN DE MEEBERG: Dank u wel voorzitter. Ik vind ook iets van de manier waarop dit nu gebracht wordt, maar daar ga ik het nu even niet over hebben. We kunnen hier ook in de tweede termijn even met elkaar over praten. Maar ik heb nog even een vraag aan de burgemeester hierover. Waarom is dit onderwerp dan niet eerder, bijvoorbeeld bij de begroting of bij de bezuinigingsronde meegenomen, als het gaat... Oké, laat ik het anders zeggen. Het lijkt nu alsof wij gewoon naar aanleiding van een termijn een bespreking moeten hebben met elkaar, politiek-inhoudelijk, of wij door willen gaan met de stedenband ja of nee. Maar zoals ik het nu hoor, en misschien hoor ik dat wel verkeerd, ligt er eigenlijk een bezuinigingsvoorstel voor. Dat is eigenlijk iets anders. Dan heb je een ander gesprek met elkaar, denk ik. Dus het is het een beetje omdraaien, denk ik. Ik wil dus vragen: waarom is dit nu en niet eerder bij een bezuinigingsronde ook meegenomen?

De VOORZITTER: Dank u wel mevrouw Van de Meeberg. Ik zag ook mijnheer Spijker.

De heer SPIJKER: Voorzitter, dank u wel. Ik bedank de burgemeester eigenlijk voor haar openheid, want het is wel duidelijk dat ze gewoon aangeeft 'gaan we door met ondersteunen van Cebu, dan gaat het ten koste van de veiligheid'. We moeten toch wel weten welke keuze we nemen, ten goede of ten slechte. Is het een leuke keuze? Nee.

De VOORZITTER: U krijgt twee interrupties, mijnheer Spijker. We gaan eerst naar mijnheer Boerman en dan mijnheer De Ruiter.

De heer BOERMAN: Dan gaan we een beetje het debat in. Maar laten we zeggen: de integrale afweging doen we bij begrotingsrondes. Of het gaat naar Cebu of naar de veiligheid, dat is natuurlijk geen keuze. Dat zijn de alternatieven niet. We kunnen het ook allebei doen hè? Dat kan ook nog.

De VOORZITTER: Laten we die inderdaad voor de tweede termijn bewaren. Mijnheer De Ruiter, u wilde nog een interruptie plegen?

De heer DE RUITER: Ik wil de burgemeester bijvallen voorzitter. Ik hoor de burgemeester eerst en vooral zeggen dat het gewoon geen taak is voor de gemeente. En ik hoor dat als we het wel doen, die middelen uit andere onderwerpen gehaald moeten worden. En nogmaals, ook voor de heer Boerman heb ik dan de vraag – van mijnheer Rip heb ik al geen antwoord gekregen – als het dan gaat om € 0,45 per inwoner, denkt u dan niet dat die inwoners zelf mans genoeg zijn om dat te betalen als ze dat willen?

De VOORZITTER: Die ga ik parkeren voor de tweede termijn, want dat is iets waar we het over willen hebben. Ik wil nog een keer naar de burgemeester, want er zijn wat vragen gesteld en dan hoop ik de eerste termijn af te ronden zodat we op de inhoud in kunnen gaan.

Burgemeester SCHUURMANS: Voorzitter, ik heb een kijkje gegeven in de situatie zoals die is opgebouwd. Per portefeuillehouder geef je aan waar je kunt bezuinigen. Dit stond drie jaar geleden al bij u op de agenda. Toen stond er vanuit het college het voorstel om hiermee te stoppen. U heeft toen gezegd 'laat het nog drie jaar. We willen graag een evaluatie'. Dat is wat vandaag voorligt. Die evaluatie heeft eigenlijk laten zien wat voor mooie projecten – want u hoort mij zeggen dat ik het helemaal met u eens ben dat we heel zinnige en mooie dingen doen daar – we daar doen, maar dat het dus geen formele stedenband is en dat het echt verworden is tot hulp. Dat is prima, daar gaat u over. Daar wil ik... En ik wil absoluut niet sturen, ik ben gewoon eerlijk. Wat ik moet doen, maakt waarom wij niet hebben gezegd als college 'ja of nee', want u gaat erover, we laten de keuze aan u. Maar we hebben wel in de eerste zin van de samenvatting gezegd dat dit, als u voor B kiest, onderdeel wordt van de bezuinigingen. Als u daar niet voor kiest, ga ik iets anders zoeken en aan u voorleggen. Dat is de realiteit en dat moet ik in mijn portefeuille vinden. Dat is waarom ik dit voorleg. Anders had ik het wellicht niet eens voorgelegd, maar overal moet pijn worden geleden, ook in mijn portefeuille. Dat is wat ik probeerde mee te geven, zonder enige vorm van sturing. Ik begin juist met zeggen dat ik daar absoluut niet van kan zijn, omdat ik geen politieke partij vertegenwoordig als burgemeester.

De VOORZITTER: Dan ga ik nog één ronde doen. Ik heb twee handen gezien. Mijnheer Rip, mevrouw Hussain.

De heer RIP: Voorzitter, dank. Dan heb ik u misschien verkeerd gehoord, maar ik dacht dat u echt de veiligheidskaart trok. Ik dacht het echt te horen en dat vind ik nogal wat. Want ik kan het natuurlijk ook omdraaien; als we dit niet doen, hoeveel handhavers krijgen we er dan bij?

De VOORZITTER: Maar wat is uw vraag, mijnheer Rip?

De heer RIP: Mijn vraag is gewoon heel duidelijk. Ik heb gehoord dat de portefeuillehouder de veiligheidskaart trok. Dat hoorde ik echt. En daar vind ik wel wat van. Dus ik vraag dan of ik dat goed gehoord heb. Want ik hoorde het in de tweede termijn van de burgemeester niet meer terug, dus misschien heb ik het wel verkeerd gehoord. Dat kan natuurlijk ook. En als die kaart getrokken is, wil ik graag weten hoeveel handhavers we dan krijgen voor € 0,45 per inwoner.

De VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Rip. Dan gaan we naar mevrouw Hussain en dan gaan we terug naar de portefeuillehouder.

Mevrouw HUSSAIN: Het is een duidelijk verhaal van de portefeuillehouder. Ik denk alleen niet dat wij als raadsleden vanavond hier discussie moeten gaan voeren over 'waar gaan we dan zoeken binnen de portefeuille van de burgemeester?' Dat lijkt me ook echt niet het moment. Dat doen we juist bij de voorjaarsnota die we begin juli gaan bespreken.

Ik ben wel benieuwd of de portefeuillehouder misschien al zicht erop heeft of dit raadsvoorstel dan overgeheveld kan worden van uw portefeuille, naar een andere portefeuille binnen het college en of zij daar ook al over gesproken hebben.

De VOORZITTER: Dan kijk ik nog een keer even de arena in of er nog andere vragen zijn, want dan zou ik graag tot een afronding willen komen. Dan geef ik nog één keer het woord aan de burgemeester.

Burgemeester SCHUURMANS: Voorzitter, als je weer burgemeester bent, heb je geen beleid anders dan dat wat voortkomt uit je portefeuille. En dat wil zeggen dat als aan iedereen wordt gevraagd te bezuinigen, dat bij mij altijd betekent dat ik – ik kan autonome ontwikkelingen niet tegenhouden – altijd moet bezuinigen op mijn portefeuille. Dat is per definitie een veiligheidsportefeuille. Daar wil ik absoluut niet mee schermen. Als mijnheer Rip dat gehoord heeft, dat is niet de intentie. Ik probeer alleen de realiteit mee te geven. Het zit in mijn portefeuille. In het kader van de bezuinigingen zal ik dat voorlopig ook houden, want als ik het overhevel moet iemand anders € 75.000,00 bezuinigen in zijn of haar portefeuille. Het punt is alleen: de reden waarom ik het aan u voorleg is dat het nu besloten moet worden. Ik had dat graag volgend jaar willen doen om de eenvoudige reden dat u dan een evenwichtige afweging kunt maken tussen de verschillende vormen waarmee u kunt bezuinigen in mijn portefeuille. Ik kan dat niet, want ik zit met het feit dat ik per 1 juli a.s. duidelijkheid moet geven aan deze stichting. Dat is wat ik probeer te zeggen. Ik begrijp dat dat de discussie lastig maakt maar ik wilde wel uitleggen waarom ik dit op deze manier op dit tijdstip, op dit moment, dat eigenlijk heel ongelukkig is, aan u voorleg.

De VOORZITTER: Dan wil ik de eerste termijn afronden. Ik heb een aantal onderwerpen gehoord. Ik hoorde D66 iets zeggen over 'moeten we een andere plek kiezen?' en ik heb een wat overkoepelend thema gehoord over het wel of niet door laten gaan. Dat noem ik dan maar even de € 0,45-discussie. Ik stel voor dat we daarmee beginnen, want dat heeft weer gevolgen op het andere onderwerp. Ik weet niet of iemand anders nog een ander onderwerp wil inbrengen? Dat kan altijd later nog. Maar ik denk dat we deze twee onderwerpen wel als eerste kunnen lanceren. Ik heb niet opgeschreven wie dat als eerste geopperd heeft, maar volgens mij was dat mijnheer Boerman. Mijnheer Boerman. Nee, dat was het eerste onderwerp. Het onderwerp waar het nu over gaat is de € 0,45-discussie en daarna hebben we ook nog een andere discussie die D66 inbracht over mogelijk kiezen van een andere plek. Wilt u nog iets toevoegen? Ja, PvdA.

Mevrouw HUSSAIN: Ik had in mijn bijdrage ook benoemd dat de bestuursactiviteiten geormerkt zijn tot een bedrag van € 12.300,00. De vraag was hoe mijn collega's ertegenover staan, stel dat het raadsvoorstel wordt voortgezet, om dat bedrag iets meer naar beneden te halen ten gunste van de projecten.

De VOORZITTER: Ja, misschien kunnen we die inderdaad meenemen in de gevolgen voor als je het wel of niet door laat gaan. We kijken wel even hoe het loopt. Mevrouw Van Straten.

Mevrouw VAN STRATEN: Dank u wel voorzitter, ik wil daar toch wel graag op reageren. Want ik verbaas me ook een beetje over mijn collega's hier. Want ik heb altijd in het leven geleerd dat de keus voor het één automatisch de keus voor iets anders niet betekent. Ik hoor hier eigenlijk iedereen zeggen 'ik wil het eigenlijk allemaal'. En zo werkt het volgens mij niet. Ook vanavond niet. Dus ik snap heel goed dat het een lastige keuze is. Het is een scherpe keus, maar ik denk wel dat het heel reëel is dat hier neergelegd wordt dat, als wij een keuze maken om hiermee door te gaan, dat betekent dat we ergens anders niet mee door kunnen gaan. Dat is de werkelijkheid. En wat ons betreft is dat een heel duidelijke keus en dat is dat we hier dus mee stoppen omdat we onze handen vol hebben aan onze eigen wettelijke gemeentelijke taken.

De VOORZITTER: Dat was geen nieuw onderwerp, maar de start van de discussie. Nee, maar dan ben ik even abuis. Mevrouw Van de Meeberg en daarna mijnheer Boerman.

Mevrouw VAN DE MEEBERG: Ik wil daar wel op reageren voorzitter, als het mag. Ik hoor mevrouw Van Straten zeggen 'als we het één wel doen, dan kan het ander niet'. Er zijn nog meer opties. Bijvoorbeeld mensen die al heel veel wel hebben, iets vragen. Ik zeg maar iets, mensen die een auto hebben en die komen winkelen in de stad en daar parkeergeld voor betalen, zou je bijvoorbeeld € 0,65 cent per dag meer kunnen vragen om zoiets bijvoorbeeld te kunnen bekostigen. Ik noem maar iets om aan te geven dat het niet zo zwart-wit is als mevrouw Van Straten zegt.

De VOORZITTER: Mijnheer Boerman.

De heer BOERMAN: Precies hetzelfde zei ik net eigenlijk al. Er werd net een valse tegenstelling geschetst alsof het zou zijn 'of veiligheid, of deze hulp aan Cebu'. Die heb ik vals genoemd omdat die ook in mijn ogen echt vals is. Die afweging moet je integraal maken, die moet je maken op het moment dat er daarvoor is. De burgemeester heeft al gezegd 'dat kan bij dit onderwerp niet'. Dus we moeten dit onderwerp op zijn merites beoordelen. Volgens mij is dat wat we vanavond aan het doen zijn. Daarom zeggen wij: die € 0,45 cent durven wij te vragen aan onze inwoners hiervoor, omdat we ook denken dat het collectief veel beter is en veel efficiënter is en veel beter op z'n plek komt dan als inwoners dat allemaal individueel al dan niet gaan doen. Ik vind het in ieder geval nog wel een taak die thuishoort bij de gemeente. Ik zie mijnheer Sulmann nu bewegen, en ik wilde ook nog graag iets zeggen richting mijnheer Sulmann.

De VOORZITTER: Ik zie er meer bewegen.

De heer BOERMAN: Via de voorzitter wil ik wat zeggen. Want mijnheer Sulmann bracht net in 'het is een taak die in Den Haag thuishoort'. Ik wilde er eigenlijk niets over zeggen, maar hij heeft me toch uitgedaagd. Want als ik me ergens zorgen over maak, dan is het wel over de taken die in Den Haag thuishoren waar heel donkere wolken boven hangen. Als we het hebben over ontwikkelingssamenwerking heb ik de komende vier jaar geen enkele verwachting. Nul verwachting. Ik denk juist dat het onderwerp alle aandacht behoeft. Ik denk juist dat we daarom dit in ieder geval nog de komende vier jaar zouden moeten blijven ondersteunen.

De VOORZITTER: Ja, u sprak mijnheer Sulmann direct aan.

De heer BOERMAN: Ik sprak mijnheer Sulmann aan, maar ik sprak eigenlijk de hele raad aan hoor, wat indirect.

De VOORZITTER: Maar u heeft die naam genoemd dus die geef ik de mogelijkheid om te reageren en dan zag ik volgens mij, corrigeer me als dat verkeerd is, een interruptie of een verzoek om het woord te voeren bij FVD, BVNL en Forza! Dan ga ik eerst naar GEZOND Haarlemmermeer.

De heer SULMANN: Ik twijfel een beetje bij wat de heer Boerman zegt, want eigenlijk zegt hij 'ze gaan het waarschijnlijk in Den Haag, wellicht, misschien niet doen. En omdat Den Haag het wellicht, misschien, wellicht toch niet gaat doen, gaan wij het maar hier wel doen'. Ik begrijp die redenering niet. Ten eerste weten we dus niet zeker wat er met de ontwikkelingshulp daadwerkelijk zal gebeuren. En ten tweede zegt u het zelf, de mensen kunnen het individueel niet. We kunnen het beter centraal doen. En wie kan het het beste centraal? Dat is toch echt de centrale overheid. Als zij de afweging maken om het wel of niet bij welk land dan ook te doen, hebben zij de expertise om dat te kunnen bepalen. Wij als gemeente hebben die expertise niet om te bepalen dat bij Cebu precies het geld heel goed besteed wordt en in een ander land, of in een andere stad niet. Dus daarom blijven wij erbij dat de centrale overheid het het beste kan doen. Ik heb geen informatie dat de centrale overheid helemaal stopt met ontwikkelingssamenwerking. Misschien heeft de heer Boerman die informatie wel?

De VOORZITTER: Korte reactie van mijnheer Boerman en dan ga ik naar FVD.

De heer BOERMAN: Die informatie lees ik gewoon in het hoofdlijnenakkoord. Niet dat ze helemaal gaan stoppen, maar wel dat ze het gaan afbouwen. Ik heb ook niet over of Nederland banden moet hebben met de Filipijnen. We hebben hier een stedenband. De stedenband is tussen Haarlemmermeer en Cebu. Dat project loopt al heel lang en ik denk dat dat ook een schaal is waarop wij het aankunnen en waarop zij het aankunnen.

Een zin van de heer Sulmann triggerde me ook nog. Hij zei 'is dat nou een reden om dit te gaan doen?' Ja, dat zegt hij natuurlijk snel, maar het is niet zo dat we dit gaan doen. Het is zo dat we dit al 32 jaar lang doen en ons voorstel is: ga daar nou mee door, want het werkt. Het is niet 'als we het nu gaan doen', want we doen het al heel lang.

De VOORZITTER: Dank u wel. Dan gaan we naar mevrouw Antolini.

Mevrouw ANTOLINI: Dank u voorzitter. Er wordt vanuit bepaalde partijen gezegd dat het allemaal niet zoveel geld is. Volgens mij is bijna € 100.000,00 jaarlijks best wat geld, waar je ook best wat mee kunt. Er zal nu eenmaal bezuinigd worden. Dus dan is voor mij hier wel vrij duidelijk geworden dat het belang bij enkele partijen hier niet ligt bij Nederland, maar in andere landen. Ik heb ook al benoemd dat het natuurlijk verschrikkelijk is dat er zulke situaties zijn in de wereld. Maar waar houdt het dan op? Gaan we dan ook kijken naar Oekraïne, Palestina, Afrika? Wanneer houdt het op?

Dan zou ik ook nog graag het volgende willen zeggen. De heer Rip zei 'verandering begint bij jezelf' en dat klopt ook. Maar dan verandert het ook in Cebu zelf, zou je hopen. Na dertig jaar subsidies en hulp vraag ik me af, als ze na dertig jaar nog steeds hulp nodig hebben met schoon drinkwater, is deze stroom aan geld dus eigenlijk iets dat nooit ophoudt. Volgens mij is uiteindelijk het doel dat je ze eruit helpt.

De VOORZITTER: Mijnheer Rip wil graag een vraag aan u stellen.

De heer RIP: Ja. Wat wij doen is natuurlijk een druppel, misschien wel een miligramdruppeltje op een gloeiende plaat. € 75.000,00 op de Filipijnen. Mevrouw Antolini, als u heel goed googelt, is het een continent dat de afgelopen dertig jaar elk jaar getroffen wordt door een of andere natuurramp. Daar is gewoon niet doorheen te komen. Het is juist zo mooi dat wij met die beperkte middelen die we hebben... Want als je het afzet tegen de totale begroting, kom je ongeveer uit op 0,000001 op onze totale

begroting. Als dan de winst is dat we per jaar één kind uit de prostitutie kunnen halen daar of één kind educatie kunnen geven, is dat voor ons allemaal winst. Dus het is niet te vergelijken, mevrouw Antolini.

De VOORZITTER: Mevrouw Antolini.

Mevrouw ANTOLINI: Het is vervelend dat er wordt gesproken en geargumenteed vanuit emotie, vanuit gevoelens. Ik heb niet het gevoel dat er rationeel wordt geargumenteed. In Japan zijn de meest verschrikkelijke aardbevingen. Ze hebben daar echt enorme wolkenkrabbers en daar kunnen ze ook gewoon normaal hun leven voortzetten. Dus dat lijkt me ook niet echt een goed argument. Dan nogmaals, waar houdt het op? Waar houdt de ontwikkelingshulp op? Want zo kunnen we gewoon blijven betalen aan verschillende landen.

De VOORZITTER: U krijgt een interruptie van mevrouw Hussain en daarna mijnheer Boerman. Het begint hier een beetje de Efteling te worden. Ik ga eerst naar mevrouw Hussain.

Mevrouw HUSSAIN: Nou voorzitter, Efteling? Ik vind het eigenlijk een beetje een beschamende discussie worden. Of je het nu eens bent met voorzetting van A of B, daar kunnen we ons als raad, denk ik, allemaal wel in vinden en dat respecteren. Dat doen we ook aan het eind van de avond. Maar om nu bepaalde landen te bestempelen alsof ze niet uit de armoede komen of ontwikkelingshulp krijgen en er niet uitkomen, dat vind ik een beetje jammer. Het gaat ook beneden ons niveau. Laten we het hebben over de discussie of we subsidie verlenen ja of nee, om de stedenband voor te zetten. Dat zou ik de collega's willen verzoeken.

De VOORZITTER: Zo'n beetje iedereen wil op u reageren, mevrouw Antolini, dus ik ga even wat reacties ophalen, want anders wordt het een...

Mevrouw ANTOLINI: Dank u voorzitter, dit is mijn hele punt eigenlijk.

De VOORZITTER: Wacht even, mevrouw Antolini, ik ga eerst even de rest af, want anders wordt het een tafeltenniswedstrijd. Ik ga eerst naar het CDA die wilde reageren op FVD. Dan GroenLinks, dan D66, dan VVD, dan kom ik weer bij FVD.

Mevrouw MAAT: Dank u wel voorzitter. Er wordt beweerd dat wij reageren vanuit emotie. Wij zitten zeker op de ratio, namelijk gewoon onze beginselen van het CDA, te vinden op cda.nl. Van daaruit redeneer ik en maken wij dus een keuze. En wat betreft de opmerking dat ons belang niet hier bij onze inwoners zou liggen, we zouden hier niet met zijn 39'en zitten als we alleen maar bezig zouden zijn met belangen van mensen in het buitenland.

Volgens mij moeten we het kleiner maken en dat is misschien ook meteen mijn reactie op mijnheer Sulmann. Het gaat hier om iets bijna cultureels. We doen dit al heel erg lang. We zien dat het werkt. Ik wil misschien ook meegeven aan onze collega's: we zitten hier allemaal te kijken naar bezuinigingen die zo meteen komen. We hebben er allemaal buikpijn van. Van links tot rechts. Dat maakt niet uit, dat weten we. Maar dat is nu niet de discussie die hier voorligt. Het gaat hier om een vriendschapsband die wij al 32 jaar hebben. Hoeveel cent per inwoner dat ook zal zijn, het gaat om een klein gebaar. En je zou het bijna wel bij mevrouw Ruigrok kunnen neerleggen qua cultuur, want zo zie ik het ook echt. Het is echt iets waar we trots op kunnen zijn en wat heel mooi is volgens mij, als we met zo'n kleine impact hier, daar een heel grote impact kunnen maken. Dank u wel.

De VOORZITTER: GroenLinks.

De heer BOERMAN: Ja dank, voorzitter. Even een reactie op FVD. FVD stelde de vraag 'waar houdt het op?' Volgens mij is die vraag vanavond heel makkelijk te beantwoorden. Het houdt op bij € 75.000,00. Dat is namelijk wat gevraagd wordt en daar kunnen we van alles van vinden. We hebben hier vorig jaar een uitgebreid debat gehad over de rampen in Libië en Marokko. Daar wilde de raad ook niets mee. Dat kan allemaal. Nu lig dit voor. Er ligt iets voor dat we al 32 jaar doen waar we heel veel succes mee hebben en waarvan de raad nu gevraagd wordt 'wilt u daarmee doorgaan?' Ik denk dat het heel verstandig is om daarmee door te gaan. Het lijkt me een heel rationele afweging.

De VOORZITTER: D66.

Mevrouw VAN DE MEEBERG: Ik wilde eigenlijk precies het tegenovergestelde zeggen, maar wel met hetzelfde einddoel. Ik wil mevrouw Antolini gelijk geven. Het is geen rationele discussie die we aan het voeren zijn. Het gaat er niet om of wij precies doen waarvoor we in het leven zijn geroepen, denk ik. Want mevrouw Maat zei het ook al aan het begin, als je het heel erg op de argumenten bekijkt, hoor je misschien wel tig argumenten om te stoppen met deze stedenband. Dus waar gaat het dan eigenlijk om? Dat hoor ik mijnheer Rip tussen de regels door zeggen en ik hoor het mijnheer Boerman zeggen. En als u naar mij geluisterd heeft, hoorde u dat bij mij ook. Het gaat om medemenselijkheid. En waar stopt het dan? Dat is een heel goede vraag, want dan kun je de hele wereld wel geld blijven geven. Ook dat klopt. Maar we hebben nu al een hele tijd een stedenband met deze stad. En misschien kunnen we eens kijken naar een ander doel, dat zou ook kunnen, maar wat ons betreft stoppen we daar nu niet mee.

De VOORZITTER: VVD.

Mevrouw VAN STRATEN: Dank u wel voorzitter. Ik had een vraag voor mevrouw Hussain.

De VOORZITTER: Houdt u die even vast, dan wil ik eerst even terug naar mevrouw Antolini voor een reactie, want dan kunnen we door. Mevrouw Antolini.

Mevrouw ANTOLINI: Dank u voorzitter. De PvdA heeft compleet bevestigd wat ik zei. Er wordt gesproken vanuit emotie. Wat ik benoemde, was niet gemeen bedoeld. Totaal niet. We zouden toch juist willen weten hoe we de situatie permanent kunnen veranderen op die plekken, zodat het niet meer nodig is om daar geld naartoe te sturen? Zodat ze op een gegeven moment zelf hun eigen schoon drinkwatervoorziening en dat soort dingen hebben? Dat is toch uiteindelijk het doel? Daar zeg ik toch niets geks mee? Daarbij bedoel ik eigenlijk te zeggen: we hebben dertig jaar lang geld uitgegeven daaraan. Waarom is dan deze basisbehoefte nog niet geregeld? Dat is dan blijkbaar ook niet genoeg geweest. Dat is wat ik probeerde te zeggen.

Over het gegeven dat die € 75.000,00 weinig geld is op de begroting. Als we geen bezuinigingen zouden hebben de komende tijd en het was hartstikke prima geweest, geen problemen, geen bezuinigingen, niets, hadden we op zich deze discussie best kunnen voeren, maar zo is het nu gewoon niet. De burgemeester wordt half aangevallen omdat ze gewoon benoemt hoe de zaken ervoor staan. Er moet bezuinigd worden. Als we dit voortzetten, dan gaat het ergens anders van af. Dat is zo logisch. Dus ja, ik zou zeggen, bij het CDA ligt het belang niet bij onze inwoners.

De VOORZITTER: Mevrouw Hussain, een korte interruptie naar FVD. Althans, u was net naar mij aan het zwaaien, dus klopt dat? Dat klopt.

Mevrouw HUSSAIN: Oké. Mevrouw Antolini zegt veel, deels ook terecht, denk ik. Maar ik wilde haar nog wat vragen. Zij heeft het over schoon drinkwater. Maar heeft ze wel op de website gekeken wat de stichting doet ter voorbereiding of rond hulp in Cebu? Blijkbaar niet.

De VOORZITTER: Houd die vragen vast, want mevrouw Maat had ook nog een vraag, volgens mij.

Mevrouw MAAT: Ja, meer een reactie. Ik vind het toch wel erg grote woorden dat het CDA er hier van wordt beticht dat wij hier niet zitten voor onze inwoners. Wij doen namelijk al periodes mee in het college en volgens mij worden er heel goede dingen gedaan hier in de gemeente, ook namens het CDA. Ik zou dan via de voorzitter willen vragen aan FVD hoe zij dan ziet waar op dit moment...? Ik probeer te praten en na te denken over wat ik ga vragen. Ik wilde eigenlijk vooral een opmerking maken dat ik het hier absoluut niet mee eens ben. Maar ik wil vragen hoe u dat ziet.

De VOORZITTER: Goede vraag, mevrouw Maat. U mag een reactie geven, mevrouw Antolini.

Mevrouw ANTOLINI: Ik kan het heel kort houden. Als je een partij bent in deze raad, in Nederland, in de gemeente Haarlemmermeer en je bent hier voor onze inwoners en je kiest ervoor als partij om geld te spenderen en te sturen naar het buitenland, je kiest er dus voor om te bezuinigen op punten die van belang zijn voor je eigen bevolking, zit je hier dus niet voor je eigen inwoners.

De VOORZITTER: Mevrouw Maat.

Mevrouw MAAT: Het is een en, en, en, en, en-verhaal. We hebben hier 100.000 beleidsstukken. Daar doet het CDA ook aan mee. Dit is een heel klein onderdeel waar we onze mensen in Cebu mee bedienen, al dertig jaar onze vriendschapsband. Voor de rest zijn we hier met zijn 39'en volgens mij elke keer heel hard bezig om onze Haarlemmermeer een stukje mooier te maken. Dus, met andere woorden, ik accepteer het niet dat u ons wegzet alsof wij hier niet voor onze inwoners zitten.

De VOORZITTER: Dank u wel, dan ga ik naar de VVD die een vraag heeft aan de PvdA.

Mevrouw VAN STRATEN: Dank u wel voorzitter, u heeft me zo lang laten wachten dat ik hoop dat mijn collega's nog weten waar ik naar terugverwijs. Ik hoorde mevrouw Hussain een pleidooi doen voor een respectvol debat hier en dat wil ik ondersteunen. Maar ik wil haar ook vragen: hoort daar ook bij dat als een partij het eens is met scenario B en deze hulp wil stoppen, die dan niet weggezet wordt als harteloos in deze raadzaal? Dat wil ik als eerste vragen aan mevrouw Hussain.

De VOORZITTER: Mevrouw Hussain.

Mevrouw HUSSAIN: Ja, ik heb niemand of geen enkele partij hier respectloos genoemd. Dat heb ik ook niet op die manier willen doen. Ik heb gewoon aangegeven dat we het nu hebben over bepaalde situaties in landen die mevrouw Antolini aanhaalde. Dat hoort gewoon niet bij de discussie. Dat staat ook niet ter discussie in het voorstel, dus ik vind dat op dit moment dan inderdaad een nutteloos gesprek.

De VOORZITTER: Mevrouw Van Straten. U impliceerde een vervolgvraag te willen stellen, althans...

Mevrouw VAN STRATEN: Nee, dank u wel, ik heb een antwoord gekregen.

De VOORZITTER: Dan mag ik eindelijk weer naar mijn lijstje van de initiële handen die omhooggingen. Dat is ten eerste mijnheer Schaap van Forza!

De heer SCHAAP: Voorzitter, ik heb nu alleen anderen aangehoord. Ik kan me heel erg aansluiten bij de woorden van mevrouw Antolini, zeker als het erover gaat dat er vooral heel veel met emotie gepraat wordt in plaats van dat er gewoon rationeel nagedacht wordt. Ik vind het schokkend dat in deze tijden

van hoge inflatie waar zoveel van onze inwoners onder lijden, dan doodleuk door partijen wordt geroepen 'wij willen dit voortzetten. Het is alleen maar en/en'. Laat onze inwoners dan maar meer gaan betalen, dan gaan we maar de parkeerkosten omhoog doen. Onze inwoners betalen al meer en meer dan genoeg. Echt, het is echt schandalig om zoiets te roepen in deze tijd, puur en alleen omdat je je hobby wilt voorzetten. Dat is de hobby goed doel gaan spelen. Denk nou eens na. Laat onze inwoners zelf ervoor kiezen of ze, al is het € 0,30, € 0,45 of € 0,50, betalen. Dat kunnen ze zelf. Misschien kunt u zelf als partij de kosten voor uw leden per jaar omhooggooien zodat u daar een bedrag van overstort? Misschien is dat een idee voor de partijen die dat zo graag zouden willen.

De VOORZITTER: En daarom praten we via de voorzitter. Nee, dat is geen verwijt naar u, mijnheer Schaap, maar dat is waarom ik nog eens benadruk dat we via de voorzitter praten en dat als regel hebben. Omdat het soms emotioneel kan worden. Nee, dit was heel rationeel, maar het is nu een moment dat ik even geen handen zie en dus een moment heb voor mezelf om het even uit te spreken. Mijnheer De Ruiter, BVNL.

De heer DE RUITER: Ja voorzitter, dank u wel. Misschien mag ik als eerste een aantal leden van deze raad verrassen, want zelfs in het oprichtingsmanifest van BVNL staat een uitgebreide paragraaf over barmhartigheid. Maar het punt dat ik hier eerder heb proberen te maken, is dat het geen taak is van deze raad. Ik wil daaraan toevoegen dat ik een aantal voorstanders van het voorzetten van deze ontwikkelingshulp horen zeggen 'ja, maar we doen het al meer dan dertig jaar'. Ik kan misschien een persoonlijk feit met u delen, voorzitter. Ik heb een dochter, een Filipijnse dochter en die komt niet uit Cebu, maar wel uit het achterland van Cebu. Althans, daar komt haar familie vandaan. Die is eergisteren 28 jaar geworden. Die staat al zeker vier jaar op eigen benen. Waarom kan deze stichting na meer dan dertig jaar dan niet op eigen benen staan? Waarom kan deze stichting dan niet vertrouwen op inkomsten van inwoners die dat inderdaad gewoon vrijwillig willen doneren, zoals wellicht mijnheer Boerman of mijnheer Rip? Dus dat zou mijn vraag aan mijn collega's zijn: waarom moeten wij dat hier voor alle inwoners beslissen? Dat kunnen inwoners prima zelf beslissen.

De VOORZITTER: Nou, mijnheer Rip en mijnheer Boerman zijn aangesproken. Mijnheer Rip.

De heer RIP: Ik zou graag aan mijnheer van BVNL willen vragen of hij die passage over barmhartigheid gewoon even kan voorlezen, want hij schiet mij in ieder geval niet te binnen. Maar ik wil aan hem vragen: hoe denkt u over die ruim 100 miljoen vluchtelingen over de hele wereld, u denkt zeker dat ze niet voor zichzelf kunnen zorgen, behalve uw eigen dochter die het wel gelukt is?

De VOORZITTER: Mijnheer De Ruiter.

De heer DE RUITER: Ja voorzitter, misschien had ik het duidelijker moeten zeggen voor mijnheer Rip. Mijn punt is niet zozeer dat mijn dochter zo gelukkig is dat ze voor zichzelf kan zorgen. Mijn punt is veel meer dat ik en mijn familie haar 28 jaar, of pakweg 25 jaar op gang hebben geholpen en dat heeft er inderdaad in geresulteerd dat ze voor zichzelf kan zorgen. Waarom kan deze stichting dat niet? Waarom moeten wij hier besluiten dat we onze inwoners gewoon geld uit de zak kloppen om dat aan hobby's van bepaalde mensen in deze raad te besteden? Dat kunnen mensen prima zelf. Dat horen we hier ook. We horen hier van een deel van de raad van mensen dat ze dat geven. Als ik het vrijwillig zou moeten doen, zou dat mijnheer Rip nog wel eens kunnen verrassen, want ik denk dat ik meer dan € 0,45 cent per jaar zou geven.

De VOORZITTER: Er zijn nog twee interrupties. Eerst mijnheer Boerman en dan mevrouw Antolini en dan kom ik ook weer bij mijnheer Rip terug. Mijnheer Boerman, interruptie op BVNL.

De heer BOERMAN: Op mijnheer De Ruiter van BVNL inderdaad. Ik hoor mijnheer De Ruiter zeggen 'waarom kan deze stichting niet op eigen benen staan?' Volgens mij is dat helemaal de vraag niet vanavond. De vraag is of we als gemeente willen doorgaan met deze stichting ondersteunen, en via deze stichting Cebu willen ondersteunen. Ik denk best dat de stichting op eigen benen kan staan, alleen daar ga ik niet over. Ik geef ook al jaren aan die stichting. Dat hoeft u allemaal niet eens te weten, dat is allemaal niet relevant vanavond. Het is relevant vanavond of wij vinden dat wij aan onze inwoners een kleine bijdrage mogen vragen om ook elders in de wereld impact te hebben. Die impact is groot.. Dat hebben we eerder gehoord vanavond. Wat dat betreft rechtvaardigt dat voor ons dat we dat nog heel lang doen.

De VOORZITTER: Mevrouw Antolini, ook op mijnheer De Ruiter.

Mevrouw ANTOLINI: Ja, nogmaals, ik zal het kort houden. Gewoon een gesloten vraag. Kan een inwoner zelf bepalen of hij doneert of niet, of is dat aan de partijen zoals CDA, GroenLinks, PvdA en de lokale partij HAP? Kan een inwoner het zelf bepalen, ja of nee?

De VOORZITTER: Die parkeer ik even, want ik wil eerst voor een reactie naar BVNL en dan gaan we daar een antwoord op geven. Mijnheer De Ruiter.

De heer DE RUITER: Ik had een vraag gesteld die een beetje in lijn is met de vraag die mevrouw Antolini net stelde, denk ik. Daar heb ik van de heer Boerman en Rip in elk geval geen antwoord op gekregen. Ik zal het u besparen om de barmhartigheidsparagraaf van BVNL voor te lezen. Die is gewoon uit het oprichtingsmanifest. Die is gewoon op de website terug te vinden.

Ik wil nog reageren op de reactie van mijnheer Boerman die zegt 'het gaat hier helemaal niet over die € 0,45'. Daar gaat het nu juist wel over en wij hoeven hier niet te beslissen. Wij hoeven hier niet te beslissen over het geld dat van onze inwoners is. Dat doen we op andere terreinen en dat hoeft op dit terrein niet, want het is geen taak voor de gemeente.

De VOORZITTER: Mijnheer Boerman, mijnheer Rip en dan gaan we naar de vraag van FVD.

De heer BOERMAN: Ik heb mijnheer De Ruiter nu toch een aantal dingen horen zeggen waar ik in ieder geval steil van achterover sla. In de eerste plaats zei hij dat hij geen antwoord kreeg, dat kreeg hij gewoon wel. In de tweede plaats zei hij dat we hier niet gaan over die € 0,45, maar natuurlijk gaan we wel over die € 0,45. Natuurlijk gaan we er wel over, dat is namelijk onze taak. Dat gaat over onze gemeentebegroting. Hij zei 'die stichting kan na 28 jaar of 32 jaar wel op eigen benen staan'. Ik zei 'daar gaan we nu niet over. We gaan niet over die stichting'. We gaan over de vraag of wij het verantwoord vinden om aan onze inwoners € 0,45 te vragen om daar impact te maken. Wij vinden dat heel verantwoord.

De VOORZITTER: Dan ga ik naar de HAP en dan D66.

De heer RIP: U haalt me de woorden eigenlijk uit de mond en dat is ook de boodschap die ik mee wil geven aan FVD. Wij hebben de beste democratie in de wereld. Dat betekent dat één keer in de vier jaar alle inwoners mogen kiezen wie ze hun belangen laten vertegenwoordigen. En dat zijn wij met z'n 39'en. Dus ja, wij gaan over die € 0,45 want het is terecht wat mijnheer Boerman hier zegt. En eigenlijk wil ik eindigen bij mijnheer De Ruiter. Als ik u zo beluister, dan is ontwikkelingshulp dus eigenlijk een hobby.

De VOORZITTER: Mijnheer Rip, ik wil u echt verzoeken via de voorzitter te praten alstublieft. Dat doet u niet. U spreekt uw collega's direct aan en we hebben afgesproken dat niet te doen en gezien de emotie in het debat wil ik echt verzoeken aan alle raadsleden om via de voorzitter te praten.

De heer RIP: U gaf mij toch het woord?

De VOORZITTER: We gaan het hier buiten de vergadering nog wel een keer over hebben, dat lijkt me verstandiger. Dan heb ik nog op mijn lijstje mevrouw Van de Meeberg, D66.

Mevrouw VAN DE MEEBERG: Dank u wel voorzitter. Ik hoor mensen de hele avond zeggen 'dat is geen gemeentetaak'. Er zijn drie soorten taken voor overheden, dat zijn medezeggenschapstaken, autonome taken en dat zijn toezichtstaken. Ik heb net een tentamen gehad erover en ik heb een 8 gehaald, dus toevallig weet ik het. Autonome taken, dat betekent dat je als gemeente zelf mag gaan over een deel van het geld dat je krijgt van het rijk om uit te geven. Je zou er bijvoorbeeld voor kunnen kiezen om daar – ik zeg maar wat – een honkbalstadion van te bouwen, of een zwembad te verplaatsen of zo. Dat is je autonome deel van je taken die je hebt. Je mag zelf weten wat je met je geld doet. En ik begrijp de discussie en ik begrijp ook dat er tegenstellingen zijn in de meningen hierover. Dat mag. Daarvoor zitten we hier. Politiek mogen we het oneens met elkaar zijn. Wij nemen de vrijheid als lokale D66 om te zeggen 'van dit stukje van de autonome taken waarbij je dus zelf mag weten als gemeente hoe je je geld uitgeeft, kiezen wij ervoor om € 75.000,00 nog voor een stedenband te besteden'. Dank u wel.

De VOORZITTER: Ik vind het eigenlijk een prachtige afronding voor dit onderwerp, als u het daarmee eens bent. Zo niet, dan kunnen we erop doorgaan, hoor. Maar we hebben ook nog een ander onderwerp, namelijk de vraag of, als uw raad beslist om het voort te zetten, dat dan naar Cebu gaat of naar een ander doel. Dat is een onderwerp dat D66 heeft ingebracht.

Mevrouw VAN DE MEEBERG: Voorzitter, ik denk dat ik de uitkomst daarvan wel weet. Ik heb daar geen behoefte meer aan.

De VOORZITTER: Oké. Kan ik iemand nog het woord geven? U wijst naar iemand, maar ik zie geen handen. Ja, u heeft ook nog een onderwerp.

Mevrouw HUSSAIN: Ja voorzitter, in mijn bijdrage gaf ik aan dat de bestuursactiviteiten geormerkt zijn op dit moment voor € 12.300,00. In het jaarverslag van het bestuur kun je lezen dat ze ongeveer € 10.000,00 per jaar besteden aan activiteiten. Dus ik zou graag met de collega's willen bespreken, indien het raadsvoorstel het haalt, hoe zij het vinden om eventueel dit bedrag naar beneden te brengen ten gunste van de ruimte om te besteden aan projecten. Dus ik hoor graag wat de collega's daarvan vinden.

De VOORZITTER: Even voor mijn eigen beeldvorming. Bedoelt u daarmee ook het bedrag als geheel te verminderen of alleen een andere besteding binnen dat bedrag te doen?

Mevrouw HUSSAIN: Een andere besteding. We gaan er wel van uit dat de € 75.000,00 in zijn geheel blijft staan. Maar als ik naar het raadsvoorstel kijk, wordt het verdeeld in bepaalde activiteiten. Naar bestuursactiviteiten gaat € 12.300,00, de uitwisseling staat op € 5.000,00 en ga zo maar door tot je tot het totaal van € 75.000,00 komt. Wij zien als PvdA graag het bedrag dat geormerkt is voor bestuursactiviteiten iets naar beneden gehaald worden zodat het geld besteed wordt, bijvoorbeeld, onder de projecten van de vriendschapsband. Dus we horen ook graag hoe de andere partijen dat voor zich zien.

De VOORZITTER: Ik denk even hardop met u mee, want ik weet niet of we daar als raad over gaan. We kunnen natuurlijk wel aanwijzingen meegeven. Maar als het bedrag niet verandert, is het volgens mij de stichting die dat... Ik wil even zorgen dat we een goede en zuivere discussie voeren.

Mevrouw HUSSAIN: Daar heeft u helemaal gelijk in, voorzitter. Alleen de subsidie wordt verleend voor de volgende activiteiten. Het wordt geormerkt per deelactiviteit met een maximaal bedrag, dat totaal uitkomt op € 75.000,00 als je dat raadsvoorstel leest. Specifiek onder '3.3. Wat mag het kosten?' Ik wil graag horen wat mijn collega's ervan vinden, als het voorstel het natuurlijk haalt, dat we dat geormerkt bedrag iets naar beneden halen en scharen, bijvoorbeeld, onder projecten vriendschapsband.

De VOORZITTER: Ja oké, dan hebben we hem helder, Mevrouw Van de Meeberg.

Mevrouw VAN DE MEEBERG: Ik denk dat dat op zich een goed idee is, maar misschien is het slim om dat in een amendement vast te leggen, dat we voor stemming met elkaar kunnen bespreken.

De VOORZITTER: Dat lijkt me inderdaad een goede manier. Mijnheer Boerman.

De heer BOERMAN: Ik vind het zelf ook wel een goed idee. Ik weet alleen niet of we het moeten vastleggen. Daarvoor kijk ik ook een beetje naar de portefeuillehouder die zich vanavond geen portefeuillehouder noemde, maar die daar toch wel enig idee bij heeft. Ik denk dat als we als raad het signaal meegeven dat we daar graag op letten – want ik ben het er namelijk helemaal mee eens dat het wel een redelijk groot deel is van die € 75.000,00 – dat de stichting zelf ook meekijkt en dat we er in die zin wel met enig vertrouwen van uit kunnen gaan dat daarop gelet zal worden.

De VOORZITTER: Ik ga de portefeuillehouder even vragen om hierop te reageren, want het is vrij technisch.

Burgemeester SCHUURMANS: Eén ding wil ik echt corrigeren. Ik ben portefeuillehouder, punt. Alleen wil ik als burgemeester nooit in een politieke discussie komen. Met Cebu kom ik in een politieke discussie. Daar wil ik niet in, dat is wat ik heb gezegd. Maar ik zit erin. Ik ben portefeuillehouder, dus ik ga antwoord geven. Ik moet even kijken naar de voorwaarden, maar op het moment dat u zegt dat er minder moet worden besteed aan overhead, kunnen wij de stichting in de subsidievoorwaarden dat meegeven. Ik moet even kijken. We kunnen dat niet vast opleggen, maar we kunnen wel zeggen dat de raad zegt 'we willen doorgaan, mits u meer besteedt aan de goede doelen en minder aan het overhalen van mensen hiernaartoe, of bezoek daarnaartoe'. Dat is denk ik in de praktijk wat kan.

De VOORZITTER: Dat is een toelichting van het college. Ik had D66 en GroenLinks. Zijn er nog andere partijen die hierop willen reageren? Dat is niet het geval, dan ga ik voor de afsluiting van dit onderwerp naar mevrouw Hussain.

Mevrouw HUSSAIN: Nee, dat is voldoende helder. Ik zal dat straks wel met enkele partijen die zich daarin kunnen vinden, verder bespreken. Dank u wel voorzitter.

De VOORZITTER: Dan zijn de vooraf aangekondigde onderwerpen besproken. We hebben nog wel wat tijd. Zijn er nog andere onderwerpen die het verdienen besproken te worden? Dat is niet het geval. Dan concludeer ik, als u dat goed vindt, dat het raadsvoorstel voldoende is besproken. Het staat ook vanavond al op de stemmingenlijst. PvdA heeft aangekondigd mogelijk met een motie of een amendement te komen. Dat laat ik even in het midden, dan kunt u even met de griffie kijken wat het meest praktisch is. Dat is besproken. Als het nodig is, zou dat eventueel nog bij de stemmingen kunnen. Dan concludeer ik dus nu dat de sessie klaar is en voldoende is besproken. Ik sluit deze sessie.